

то си и всичко-то си имение да идѣтъ свободно въ Новый-пазаръ. Тамъ е былъ Адем-паша, отъ кое-то мѣсто бѣхъ поголъма-та чясть отъ тыя, кои-то отидохъ отъ тукъ. Милошъ искаше да извѣсти Адемъ пашѣ, че зацо дохождахъ като ся принудихъ на такъвъ халъ да ся върнѣтъ, и още проводи му съ това и нѣколко работы на даръ. На това му отговори Адемъ весма пріятелски и заключи отговоръ-тъ си съ тыя поетически речи: „въздигни ся, Бане *), чакъ дору елхины-тъ гранчицы! Косаче, Бане, като си започналь; ала внимавай да коситѣ-тъ отъ дѣждь-тъ непокисне!“

Въобще чрезъ това виждамы, че е Милошъ побѣды-тъ си съ голѣмъ умѣренность и мъдрость придобылъ. Добро е да бѣде человекъ голѣмъ ратникъ; нъ да е въ сѣщо врѣмя и умѣренъ и мъдръ, а тѣхъ свойства има Милошъ. При Кара-Георгія рѣдко угаждамы речены-тъ свойства.

Единъ отъ босненски-тъ пашы, по имя Али-паша Накшичъ бѣше дошелъ съ едно отъ най-голѣмы-тъ войнства везировы презъ Дринъ рѣкъ и бѣше ся намѣстилъ въ Мачвъ при село Дубль съвсѣмъ добръ. Милошъ пакъ печаканито единъ минутъ, и отиде самъ да го потърси. Тойзи пѣтъ нестори той както что си имаше обичай, вечеръ да ся впущѣ, но чтомъ стигна

---

*) Имя банъ въ Унгаріи знамѣнувало е господаръ, владѣтель надъ една земѣ, — тѣй после именувахи ся ся банови оныя, кон-то съ владѣли въ Кроациѣ и Унгаріи мѣсто Аустрійскій царъ; отъ тукъ е после и добила сво-то наименованіе оная равницы презъ Дунава Банатъ.